

5. Om den fjärde tolkningsfrågan besvaras nekande: Kan det utgöra ett skäl till befrielse från betalningsskyldighet för den skuld som uppkommit enligt artikel 79.1 a och 79.3 a i unionens tullkodex, mot bakgrund av principen om rättskraft som erkänns i nationell rätt och i unionsrätten, att det i ett annat mål som inletts vid en nationell domstol, i lagakraftvunnen dom har slagits fast att den person som är ansvarig för tullförfarandet, enligt de förfaranden som fastställts av tullmyndigheterna, inte hade gjort sig skyldig till någon överträdelse vad gäller tullförfarandet för "frizoner"?

(¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 2015, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vestre Landsret (Danmark) den 21 juni 2023 –
Anklagemyndigheten mot ILVA A/S**

(Mål C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i det nationella målet

Klagande: Anklagemyndigheten

Motpart: ILVA A/S

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska begreppet företag i artikel 83.4–83.6 i dataskyddsförordningen (¹) förstås som ett företag i den mening som avses i artiklarna 101 och 102 FEUF, skäl 150 i dataskyddsförordningen och EU-domstolens praxis på det EU-konkurrensrättsliga området, så att begreppet "företag" omfattar varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oberoende av denna enhets rättsliga status och hur den finansieras?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande: Ska artikel 83.4–83.6 i dataskyddsförordningen tolkas så, att det vid påförande av sanktionsavgifter för ett företag ska tas hänsyn till den totala globala årsomsättningen för den ekonomiska enhet som företaget kan ingå i, eller endast till den totala globala årsomsättningen för själva företaget?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Talan väckt den 14 juli 2023 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-442/23)

(2023/C 304/17)

Rättegångsspråk: *polska*

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/839 av den 19 april 2023 om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av reglerna för rapportering och efterlevnadskontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och av förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn⁽¹⁾, i dess helhet,
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Polen åberopar följande grunder mot den angripna förordningen 2023/839:

1) Åsidosättande av artikel 192.2 c FEUF

Polen anser att svarandena har åsidosatt artikel 192.2 c FEUF genom att inte anta den angripna förordningen med stöd av ovannämnda fördragsbestämmelse, enligt vilken enhällighet i rådet krävs, trots att den angripna förordningen har en betydande inverkan på en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

2) Åsidosättande av artikel 192.2 b tredje strecksatsen FEUF

Polen anser att svarandena har åsidosatt artikel 192.2 b tredje strecksatsen FEUF genom att inte anta den angripna förordningen med stöd av ovannämnda fördragsbestämmelse, enligt vilken enhällighet i rådet krävs, trots att den angripna förordningen påverkar markanvändningen i medlemsstaterna.

3) Åsidosättande av artiklarna 4.1 och 5.2 FEU

Polen anser att svarandena har åsidosatt principen om tilldelade befogenheter, eftersom det i den angripna förordningen fastställs skyldigheter och mål som på ett betydande sätt påverkar hur skogsbruket bedrivs i medlemsstaterna, trots att Europeiska unionen enligt fördragen inte har tilldelats någon behörighet på området för skogsbruk.

4) Åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU) och principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen (artikel 4.2 FEU), jämförda med artikel 191.2 FEUF.

Polen anser att svarandena, genom att anta den angripna förordningen, åsidosatte proportionalitetsprincipen, principen om medlemsstaternas likhet inför fördragen och inte tog tillräcklig hänsyn till de olika situationer som råder i unionens olika regioner. Polens genomförande av sina åtaganden och mål för utsläpp och upptag av växthusgaser inom markanvändningssektorn (LULUCF) kan medföra negativa, allvarliga socioekonomiska och finansiella konsekvenser. Den angripna förordningen skapar dessutom en oberättigad skillnad mellan de enskilda medlemsstaterna vad gäller nivån på åtaganden och mål.

5) Åsidosättande av skyldigheten att göra en korrekt analys av den angripna förordningens effekter samt åsidosättande av artikel 191.3 FEUF

Enligt Polens uppfattning har svarandena åsidosatt skyldigheten att göra en tillräcklig konsekvensanalys, eftersom den konsekvensanalys som åtföljer förslaget till förordning innehåller grundläggande brister vad gäller hur de åtaganden och mål som anges i förordningen påverkar enskilda medlemsstater. Samtidigt har otillräcklig hänsyn tagits till tillgängliga vetenskapliga och tekniska data, miljöförhållandena i unionens olika regioner, de potentiella fördelarna och kostnaderna som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas samt den ekonomiska och sociala utvecklingen i unionen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner, i strid med artikel 191.3 FEUF.

⁽¹⁾ EUT L 107, 2023, s. 1